

12 Νοεμβρίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΔΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟΥ ΚΗΔΕΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ,

Εφεσείων -Ενάγων,

v.

ΜΙΧΑΛΑΚΗ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ,

Εφεσίβλητου-Εναγομένου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7823).

Έφεση - Μαρτυρία - Λανθασμένη αξιολόγηση της πραγματικής μαρτυρίας σε υπόθεση τροχαίου ατυχήματος πάνω στην οποία βασίσθηκε η αξιολόγηση της προφορικής μαρτυρίας - Διατάχθηκε επανεκδίκαση.

- 5 Έφεση - Μαρτυρία - Κενά στην μαρτυρία ως προς την ακριβή φύση και τις επιπτώσεις και συνέπειες των κακώσεων που υπέστη θύμα τροχαίου ατυχήματος - Διατάχθηκε επανεκδίκαση.

10 Ενώ ο εφεσίβλητος οδηγούσε το αυτοκίνητο του μέσα στη Λακατάμια κτύπησε τον εφεσείοντα, ανήλικο, που τότε ήταν ηλικίας 6 ετών, και τον τραυμάτισε σοβαρά. Ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου υπήρχαν δύο αλληλοσυγκρουόμενες εκδοχές, ήτοι ο μεν εφεσίβλητος ισχυρίσθηκε ότι ο εφεσείων μπήκε στο δρόμο τρέχοντας για να πάρει την μπάλα του και ενώ ο εφεσίβλητος βρισκόταν σε μικρή απόσταση από τον εφεσείοντα, ενώ ο εφεσείων ισχυρίσθηκε ότι μπήκε στο δρόμο αργά και ενώ ο εφεσίβλητος βρισκόταν σε μεγαλύτερη απόσταση από αυτόν. Η πραγματική μαρτυρία, δηλαδή το σχέδιο του δυστυχήματος, έδειχνε ότι τα 15 σύγκρουσης και μετά. Σχετικά με τις κακώσεις που υπέστη ο εφεσείων, καταχωρήθηκαν εκ συμφώνου τα ιατρικά πιστοποιητικά, αλλά δεν επεξηγήθηκαν η ακριβής φύση των κακώσεων και οι επιπτώσεις και συνέπειες τους στον εφεσείοντα, δηλαδή δεν καθορίσθηκε η περίοδος της προσωρινής ανικανότητας του εφεσείοντα από αυτές, ούτε καθορίσθηκε ο χρόνος αποθεράπευσης του και 20 παρέμειναν αδιευκρίνιστες οι συνέπειες των επιπτώσεων του ατυχήματος στο πρόγραμμα σπουδών του εφεσείοντα. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ότι η απουσία σημείων τροχοπέδησης πριν την σύγκρουση συνήδε με την εκδοχή του εφεσείοντα και ερχόταν σε σύγκρουση με εκείνη του εφεσίβλητου, και γι' αυτό αποδέχθηκε την 25 εκδοχή του εφεσείοντα. Καθόρισε τις αποζημιώσεις στο ποσό των 30

ΛΚ2.000. Ο εφεσείων καταχώρησε έφεση εναντίον του επιδικασθέντος ποσού των αποζημιώσεων σαν έκδηλα χαμηλού, ενώ ο εφεσίβλητος, με αντέφεση, προσέβαλε την απόφαση του Δικαστηρίου σχετικά με την ευθύνη.

Αποφασίσθηκε ότι:

5

(α) Η πραγματική μαρτυρία συνιστά αμετακίνητο οδηγό του οδικού ατυχήματος, που ιχνηλατεί τα περιστατικά του, και αποτελεί γνώμονα για την κρίση της αξιοπιστίας και έλεγχου της ακρίβειας της προφορικής μαρτυρίας. Στην παρούσα περίπτωση, το πρωτόδικο Δικαστήριο λανθασμένα είχε κρίνει ότι η απουσία ση- 10
μείων τροχοπέδησης πριν την σύγκρουση συνήδε με την εκδοχή του εφεσείοντα, ενώ στην πραγματικότητα η πραγματική μαρτυρία συνήδε εξίσου και με τις δύο εκδοχές. Εφόσον η αξιολόγηση της προφορικής μαρτυρίας είχε βασισθεί στη λανθασμένη αυτή εκτίμηση της πραγματικής μαρτυρίας, η απόφαση του πρωτόδικου 15
Δικαστηρίου σχετικά με τα γεγονότα που οδήγησαν στο δυστύχημα ήταν ακροσφαλής και έπρεπε να παραμερισθεί, και το ζήτημα να επανεκδικασθεί.

(β) Ενόψει των κενών που υπήρχαν στην μαρτυρία σχετικά με την φύση και ιδιαίτερα τις επιπτώσεις και συνέπειες των κακώσε- 20
ων που είχε υποστεί ο εφεσείων, ο καθορισμός της αποζημίωσης ήταν επίσης ακροσφαλής και το ζήτημα έπρεπε επίσης να επανεκδικασθεί.

*Η έφεση και η αντέφεση
επιτράπηκαν χωρίς έξοδα. 25
Διατάχθηκε επανεκδίκαση.*

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Λαούτας, Πρ. Π.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 13/2/1989 (Αρ. Αγωγής 2163/85) 30
με την οποία επιδικάστηκαν στον ενάγοντα £2.060.- ως γενικές και ειδικές αποζημιώσεις για τροχαίο ατύχημα, πλέον έξοδα.

Π. Αγγελίδης, για τον εφεσείοντα.

Στ. Ερωτοκρίτου (κα), για τον εφεσίβλητο.

35

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του δικαστηρίου θα

δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

5 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ενώ ο εφεσίβλητος οδηγούσε το αυτοκίνητο του μέσα στη Λακατάμια συγκρούστηκε με τον εφεσελοντα, ανήλικο ηλικίας 6 ετών (κατά το χρόνο του δυστυχήματος), ο οποίος τραυματίστηκε σοβαρά. Οι κυριώτερες κακώσεις που υπέστη ο εφεσελοντας ήταν:

- (α) Αιμοπνευμοθώρακας,
- (β) Κάταγμα της 7ης και 8ης δεξιάς πλευράς,
- (γ) Κάταγμα άνω τριτημορίου του δεξιού βραχιονίου,
- 10 (δ) Κάταγμα της μεσότητας του δεξιού μηριαίου.

Το δυστύχημα επεσυνέβη όταν ο ανήλικος εισήλθε στο δρόμο στον οποίο διακινείτο ο εφεσίβλητος, από την παρακείμενη αυλή της οικίας του για να περιμαζέψει την μπάλα με την οποία έπαιζε με άλλα παιδιά και η οποία 15 είχε διαφύγει στο δρόμο. Στην προσπάθειά του να την ανακτήσει, ο ανήλικος παρενεβλήθη στην πορεία του οχήματος του εφεσίβλητου, γεγονός που προοιωνίζει τη σύγκρουση η οποία επακολούθησε. Το πρωτόδικο δικαστήριο έκρινε ότι ο εφεσίβλητος ήταν αμελής. 'Αχθήκε στο συμπέρασμα αυτό υπό το φως της μαρτυρίας αυτόπτη μάρτυρα, 20 ο οποίος κατέθεσε ότι αφενός υπήρχε κάποια απόσταση μεταξύ του αυτοκινήτου και του ανήλικου όταν ο τελευταίος εισήλθε στο δρόμο και αφετέρου ότι ο ανήλικος προχώρησε με αργό ρυθμό για να συλλέξει την μπάλα. Ο 25 συνδυασμός των δύο αυτών ευρημάτων οδήγησε το Δικαστήριο στο συμπέρασμα ότι ο έλεγχος που ασκούσε ο εφεσίβλητος επί του οχήματός του δεν ήταν ο αναμενόμενος και ότι η παράλειψη του αυτή συνέβαλε στη σύγκρουση και γι' αυτό κρίθηκε ένοχος αμέλειας. Ο εφεσείων απαλλάχθηκε από κάθε ευθύνη, λόγω του ακαταλόγιστου της ηλικίας του. 30

Στην αποδοχή της εκδοχής του προαναφερθέντα μάρτυρα (μάρτυρας ενάγοντα) διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο η ενίσχυση που κρίθηκε ότι παρεχόταν σ' αυτή από την

πραγματική μαρτυρία, που συνίστατο από τα ίχνη τροχοπέδησης που άφησε το αυτοκίνητο του εφεσίβλητου στην προσπάθεια του να ακινητοποιήσει το όχημα του προς αποφυγή της σύγκρουσης. Παράλληλα κρίθηκε ότι η πραγματική μαρτυρία ερχόταν σε αντίθεση με την εκδοχή του 5 εφeseionτα, γεγονός που οδήγησε στην απόρριψη της μαρτυρίας του. Η εκδοχή του συνίστατο στον ισχυρισμό ότι μικρή μόνο απόσταση (4-5 μέτρα) χώριζε το όχημα του από τον ανήλικο, όταν αυτός εισήλθε στο δρόμο τρέχοντας, καθιστώντας τη σύγκρουση αναπόφευκτη. 10

Η πραγματική μαρτυρία, όπως έχει πολλάκις λεχθεί, συνιστά αμετακίνητο οδηγό του οδικού ατυχήματος που ιχνηλατεί τα περιστατικά του, και γνώμονα για την κρίση της αξιοπιστίας και έλεγχου της ακρίβειας προφορικής 15 μαρτυρίας αναφορικά με τις συνθήκες που το περιβάλλουν.

Το πρωτόδικο δικαστήριο έκρινε ότι η απουσία σημείων τροχοπέδησης πριν τη σύγκρουση συνάδει με την εκδοχή του προαναφερθέντα μάρτυρα, ενώ αντίκειται 20 προς εκείνη του εφεσίβλητου. Η πραγματική μαρτυρία συνάδει εξ ίσου και με τις δυο εκδοχές και γι' αυτό ήταν ουδέτερο στοιχείο ως προς την ορθότητα εκατέρας των εκδοχών. Η πραγματική μαρτυρία δεν υποδηλώνει την απόσταση που χώριζε το όχημα του εφεσίβλητου όταν ο εφeseionτα εισήλθε στο δρόμο· ούτε το γεγονός ότι τα ση- 25 μεία τροχοπέδησης άρχιζαν από το σημείο σύγκρουσης αποκλείει την εκδοχή του εφεσίβλητου έχοντας υπόψη το χρόνο που αναπόφευκτα μεσολαβεί μεταξύ της διαπίστωσης του κινδύνου και της εκδήλωσης της αντίδρασης σ' αυτό. 30

Τα ευρήματα του Δικαστηρίου για τις συνθήκες του δυστύχηματος στηρίζονται αποκλειστικά στην προφορική μαρτυρία του μάρτυρα του εφeseionτα. Οι διαπιστώσεις στις οποίες έχουμε προβεί εκθεμελιώνουν το βάθος στο οποίο στηρίχθηκε η αξιοπιστία και ακρίβεια της μαρτυ- 35 ρίας, γεγονός που δημιουργεί κενό ως προς τα γεγονότα που οδήγησαν στο δυστύχημα. Το κενό δεν μπορεί να πληρωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο, εφόσον δεν είχαμε την ευκαιρία να ακούσουμε την προφορική μαρτυρία. Συνε-

πώς, η αντέφεση που στρέφεται εναντίον των ευρημάτων του Δικαστηρίου για την ευθύνη του εφεσίβλητου για το δυστύχημα πρέπει να επιτραπεί και η απόφαση του δικαστηρίου να παραμερισθεί.

- 5 Κενά επίσης διαπιστώνονται ως προς την ακριβή φύση και ιδιαίτερα τις επιπτώσεις και συνέπειες των κακώσεων που υπέστη ο εφεσεύοντας. Βάση για τα ευρήματα του δικαστηρίου αποτέλεσαν ιατρικά πιστοποιητικά, τα οποία κατατέθηκαν κοινή συναινέσει. Δεν κρίθηκε αναγκαίο να
- 10 κληθούν οι ιατροί που τα είχαν εκδώσει για να επεξηγήσουν πτυχές των κακώσεων και των επιπτώσεων τους που έχρηζαν διασαφήνισης και περαιτέρω εξήγησης. Τα πιστοποιητικά δε διευκρινίζουν τις επιπλοκές του αιμοπνευμοθώρακα, ούτε το χρόνο αποθεράπευσης του εφεσεύοντα.
- 15 Επίσης, αφήνεται σκοτεινή η περίοδος της προσωρινής ανικανότητας του ανήλικου που επέφερε η βράχυνση κατά 2 εκατοστά του δεξιού ποδιού, παρόλο που υπάρχουν ενδείξεις ότι αυτή διάρκεσε για πολύ χρόνο. Επίσης, αδιευκρίνιστες παραμένουν οι συνέπειες των επιπτώσεων του
- 20 ατυχήματος στο πρόγραμμα σπουδών του ανήλικου. Υπό το πρίσμα αυτών των διαπιστώσεων καθίσταται αδύνατη η εκτίμηση της ζημιάς που υπέστη ο ανήλικος και κατ' επέκταση η εκτίμηση των εισηγήσεων που υποβλήθηκαν ότι το ποσό των £2.000.- που αποδόθηκε ως γενικές αποζημιώσεις είναι έκδηλα χαμηλό.
- 25

Η έφεση επιτρέπεται και η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου αναφορικά με τις αποζημιώσεις παραμερίζεται.

- 30 Η έφεση και αντέφεση επιτρέπονται. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται στην ολότητα της. Διατάσσεται επανεκδίκαση της υπόθεσης το συντομότερο. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα της έφεσης. Τα έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας θα ακολουθήσουν το αποτέλεσμα της δεύτερης δίκης.

Η έφεση και η αντέφεση επιτρέπονται χωρίς έξοδα. Διαταγή για επανεκδίκαση.